

60. Bratislavské
hudobné
slávnosti

BHS

akad. maliarka Ivica Krošlák

1. október 2025

Koncertná sieň
Slovenskej filharmónie

19.30

www.filharmonia.sk

Hlavný usporiadateľ BHS

BHS člen Európskej
asociácie festivalov

WWW.FILHARMONIA.SK

60. Bratislavské hudobné slávnosti

BRATISLAVA MUSIC FESTIVAL
MUSIKFESTSPIELE BRATISLAVA
FÊTES DE MUSIQUE DE BRATISLAVA
FESTIVAL DE MÚSICA DE BRATISLAVA

**Nad 60. ročníkom Bratislavských
hudobných slávností prevzal záštitu
prezident Slovenskej republiky,
pán Peter Pellegrini.**

Mgr. art. Marián Turner
generálny riaditeľ Slovenskej filharmónie

Manažment BHS

PhDr. Izabela Pažitková
hlavná manažérka

PhDr. Mária Hlavačková
manažérka

Adresa

Slovenská filharmónia
Manažment BHS
Medená 3
816 01 Bratislava
Slovenská republika
Tel.: +421 2 20 475 201/246

www.bhsfestival.sk

Hlavný usporiadateľ BHS
Slovenská filharmónia

z poverenia a s príspevkom
Ministerstva kultúry Slovenskej republiky

BHS – člen Európskej asociácie festivalov

Association Européenne des Festivals
Europäische Festival-Vereinigung

Festivalový výbor BHS

prof. Peter Mikuláš
koncertný umelec
predseda Festivalového výboru BHS

Mgr. Juraj Bubnáš, PhD.
dramaturg Slovenskej filharmónie

prof. Marian Lapšanský
koncertný umelec

PhDr. Ivan Marton
muzikológ

PhDr. Izabela Pažítková
hlavná manažérka BHS

doc. Marek Piaček
hudobný skladateľ

60. Bratislavské hudobné slávnosti

© Peter Brenkus

WDR Funkhausorchester Köln

David Brophy, dirigent

Juraj Čižmarovič, husle

George Gershwin (1898 – 1937) /arr. **R. R. Bennett**
Gershwin v Hollywoode 10'

Erich Wolfgang Korngold (1897 – 1957)
Koncert pre husle a orchester D dur, op. 35 21'
Moderato nobile
Romanze
Allegro assai vivace

Leonard Bernstein (1918 – 1990)
Tri tanečné variácie z baletu Fancy Free 8'
Galop
Waltz
Danzon

Nino Rota (1911 – 1979)
La Strada, suita z filmu 33'
Nozze in campagna. – „E arrivato Zampanò“
I tre suonatori e il „Matto“ sul filo
Il circo (Il numero di Zampanò – I giocolieri –
Il violino del „Matto“)
La rabbia di Zampanò
Zampanò uccide il „Matto“ –
Gelsomina impazzisce di dolore
L'ultimo spettacolo sulla neve. „Addio Gelsomina“
Solitudine e pianto di Zampanò
La Strada Love Theme
Down a Lonely Road
You and You Alone
Zampano

Keby **George Gershwin** napísal len *I Got Rhythm*, *Lady Be Good*, *Someone to Watch Over Me* alebo *Summertime*, stačilo by to na zapísanie sa do dejín autorov skladieb patriacich do „povinnnej“ výbavy barových hudobníkov i elitných džezmenov. Spojenie džezového idiómu s klasickou hudbou v dielach ako *Rhapsody in Blue*, *Klavírny koncert F dur*, *Američan v Paríži* a v opere *Porgy a Bess* však zabezpečilo pesničkárovi z Tin Pan Alley miesto v exkluzívnom klube skladateľov vážnej hudby. „*Gershwin je jediným songwriterom, ktorého poznám, čo sa stal skladateľom,*“ povedal na jeho adresu známy autor piesní Irving Berlin (1888 – 1989). Syn ruských emigrantov židovského pôvodu žijúcich v New Yorku sa v období „jazzového veku“, ktorého atmosféru neopakovateľne zachytil spisovateľ Francis Scott Fitzgerald, stal zosobnením amerického sna. Ako 11-ročný sa dostal ku klavíru, určenému pôvodne jeho bratovi Irovi, ktorý sa neskôr stal jeho dvorným textárom. Absolvoval niekoľko lekcii u miestneho učiteľa hudby, ktorý ho zoznámil s dielami Bacha, Liszta, Chopina a Debussyho. Ako 15-ročný bol už najmladším „song-pluggerom“ v Tin Pan Alley a o niekoľko rokov sa jeho meno vyslovovalo spoločne s autormi hitov, akými boli Irving Berlin, Cole Porter či Jerome Kern. „*Od čias Čajkovského sa pravdepodobne nenarodil taký geniálny melodik. Pokiaľ ide o skladateľské remeslo, to je niečo iné,*“ povedal v jednom z rozhovorov dirigent, klavirista a skladateľ Leonard Bernstein (1918 – 1990) a vyjadril tak rozpor medzi invenciou a skladateľskou technikou, ktorý sa často v súvislosti s týmto skladateľom zmieňuje. Americká hudba hľadala vlastnú tvár a George Gershwin chcel byť rozhodne pri tom. Napriek úspechom v krajine, ktorá vzhliadala k hviezdám európskej vážnej hudby, akými boli Maurice Ravel (1875 – 1937) či Igor Stravinskij (1882 – 1971), si Gershwin uvedomoval svoje limity v „klasickom skladateľskom vzdelaní“. Pokúšal sa študovať kontrapunkt u Henryho Cowella (1897 – 1965) a k jeho snahe o zdokonaľovanie v kompozícii sa viažu početné, prevažne anekdotické historky, v ktorých sa neúspešne uchádza o hodiny kompozície. „*Prečo chcete byť druhoradým Ravelom, keď môžete byť prvoradým Gershwinom?*“ povedal mu údajne Ravel. „*To ja by som*

mal brat hodiny u vás," ponúkol sa Igor Stravinskij, keď si overil výšku Gershwinových príjmov. Paralelne s napĺňaním svojich skladateľských ambícií Gershwin pokračoval aj v písaní hudby pre muzikál, divadlo a film.

Orchestrálne medley **Gershwin in Hollywood** pozostáva z piesní z filmov *A Damsel in Distress* (1937), *The Goldwyn Follies* (1938), *The Shocking Miss Pilgrim* (1947) a *The Barkleys of Broadway* (1949). Jeho autorom je americký aranžér, dirigent a skladateľ **Robert Russell Bennett** (1894 – 1981). Bennett sa narodil do hudobníckej rodiny v Kansas City, kde sa naučil hrať na niekoľkých nástrojoch (husle, viola, trúbka, klavír, organ) a získal tiež zvukovú predstavivosť, ktorá mu umožnila vytvárať aranžmány na mieru konkrétnemu priestoru a obsadeniu. Túto schopnosť obdivovali viacerí jeho spolupracovníci, rovnako ako ovládanie inštrumentácie v miere, ktorá mu umožnila písať partitúry perom, teda vytvárať priamo čistopisy. Kompozičné remeslo si Bennett v rokoch 1926 – 1929 zdokonaľoval u legendárnej francúzskej pedagogičky Nadie Boulangerovej (1887 – 1979), u ktorej v Paríži študovali osobnosti ako Aaron Copland, Elliott Carter, ale aj Daniel Barenboim, Philip Glass, Quincy Jones či Astor Piazzolla. Bennett najskôr pracoval ako kopista vo vydavateľstve Schirmer, no rýchlo sa presadil orchestráciami a aranžmánmi pre Tin Pan Alley a Broadway, vďaka čomu mal možnosť pracovať s hviezdami vtedajšej populárnej hudby ako Jerome Kern, Richard Rogers a Cole Porter, vrátane Kurta Weilla a Georga Gershwina. Tomu rok pred skladateľovou smrťou asistoval pri muzikálovej komédii *Shall we dance* (1937) s Fredom Astairom a Ginger Rogersovou. Okrem skladby *Gershwin in Hollywood* vzdal Bennett poctu ikone americkej hudby aj v symfonickom obraze *Porgy a Bess* a v koncertnej verzii tohto diela. Hudobník je tiež autorom sólových, komorných a orchestrálnych skladieb a o jeho renomé svedčí aj skutočnosť, že po smrti Rachmaninova dostal úlohu vytvoriť úpravu *Štvrtého klavírneho koncertu* pre dva klavíry. Za svoj prínos získal Robert Russell Bennett viacero ocenení, vrátane prestížnych cien Emmy (1963), Tony (1957, 2008) a Oscar (1956).

„Hudba je hudba, bez ohľadu na to, či je pre koncertné pódium, kabaret alebo k filmu,“ povedal skladateľ **Erich Wolfgang Korngold** a jeho výrok možno vzťahnúť na tvorbu všetkých štyroch skladateľov, ktorých diela znejú na dnešnom koncerte. Korngolda oslavovali v prvých dekádach 20. storočia ako zázračné dieťa, no v zrelom veku tento skladateľ sám seba považoval takmer za zabudnutého. Erich Wolfgang Korngold sa narodil židovskej rodine v Brne ako druhý syn známeho hudobného kritika Júliusa Korngolda (1860 – 1954). Deväťročný dostal možnosť prehrať svoje dielo Gustavovi Mahlerovi (1860 – 1911), ktorý ho nazval géniom, len o dva roky neskôr balet 11-ročného skladateľa spôsobil vo Viedenskej dvorskej opere skutočnú senzáciu. Vo veku dvadsať rokov napísal Korngold operu *Die tote Stadt*, ktorá mu priniesla svetovú slávu. „*Je najväčšou nádejou nemeckej hudby*,“ nechal sa počuť Giacomo Puccini, uznaním nešetril ani Richard Strauss a kritici hovorili o prepisovaní učebníc harmónie.

V 20. rokoch sa sľubný skladateľ stal menovaním rakúskeho prezidenta najmladším profesorom kompozície vo Viedni a jeho diela hrali po svete renomovaní interpreti. No podobne ako v prípade Arnolda Schönberga, Ernsta Křeneka či Bélu Bartóka, všetko zmenil hnedý tieň, ktorý sa čoskoro začal rozprestierať nad Európou. V roku 1934 odchádza Korngold natrvalo do Ameriky, ktorá sa od roku 1943 stala jeho vlasťou. Tu sa presadil ako cenený autor hudby k viacerým hollywoodskym filmom, ktoré mu priniesli dvoch Oscarov. Nikdy však neprestal túžiť po komponovaní diel pre koncertné pódia.

„*Najskôr som bol zázračným dieťaťom, potom úspešným skladateľom opier v Európe, neskôr autorom filmovej hudby. Musím sa rozhodnúť, čo ďalej, ak nechcem po zvyšok života ostať v Hollywoode*,“ napísal v roku 1946 Korngold. O skomponovanie husľového koncertu skladateľa požiadal vynikajúci poľský huslista Bronisław Huberman (1882 – 1947), ďalší z umelcov, ktorí museli kvôli svojmu pôvodu opustiť Európu. Dielo, ktorého témy pochádzajú zo skladateľových filmových partitúr (*Another Dawn*, *Juarez*, *Anthony Adverse*, *Princ a bedár*), vznikalo

v druhej polovici 30. rokov 20. storočia. Huberman si však na Korngoldov koncert napokon nenašiel čas. **Koncert pre husle a orchester D dur, op. 35** (1945) preto v roku 1947 premiéroval v St. Louis legendárny Jascha Heifetz (1901 – 1987). Prvé uvedenie bolo triumfom, pri ktorom si Korngold spomenul na svoje viedenské úspechy. Skladateľ pri tejto príležitosti o koncerte napísal, že napriek virtuozite, bol komponovaný skôr pre tenoristu Carusa než pre Paganiniho, no Heifetz je ako huslista spojením týchto dvoch umelcov. Kritici po uvedení v New Yorku však nazvali dielo s dešpektom „Hollywood Concerto“. Nálepka „filmovej hudby“ skladbe ostala až do 80. rokov 20. storočia, odkedy sa zaradila k najhrávanejším Korngoldovým kompozíciám. Koncert je dedikovaný Alme Mahlerovej-Werfelovej.

„Nechcem stráviť život ako Toscanini štúdiom tých istých päťdesiatich skladieb. Unudilo by ma to k smrti. Chcem dirigovať. Chcem hrať na klavíri. Chcem komponovať pre Hollywood. Chcem sa pokúsiť byť, v najplnšom význame tohto nádherného slova, hudobníkom. Chcem tiež učiť. Chcem písať knihy a poéziu. A myslím si, že toto všetko dokážem zvládnuť so ctou,“ povedal na začiatku svojej oslnivej kariéry pre New York Times **Leonard Bernstein**. Ten sa vďaka výnimočnej muzikalite, pódiovej charizme i ležérnemu šarmu, ku ktorému patrila neodmysliteľná cigareta, stal na dlhé desaťročia ikonou americkej hudby.

Dirigent, klavirista, skladateľ, pedagóg, televízny moderátor koncertov i občiansky aktivista (o ktorom si CIA viedla obsiahlu zložku a – ako ukázalo vyšetrovanie aféry Watergate – prezident Nixon sa bál jeho vplyvu) dokázal písať pre Broadway i dirigovať strhujúce koncerty z diel Stravinského, Mahlera, Sibelia či klasikov americkej hudby.

Kritici mali spočiatku výhrady voči jeho extrovertnému pódiovému prejavu, považovali ho za prehnaný, no publikum Bernsteina milovalo. Jeho kariéru odštartoval v roku 1943 legendárny záskok za Bruna Waltera, ktorého nahradil ako asistent vtedajšieho šéfdirigenta Newyorskej

filharmónie Artura Rodzińskiego. V roku 1958 sa stal prvým americkým a súčasne najmladším dirigentom, ktorý získal post hudobného riaditeľa tohto orchestra, a éra, počas ktorej sa mu podarilo zásadným spôsobom rozšíriť publikum, spopularizovať klasickú hudbu v televíznom vysielaní, vytvoriť stovky nahrávok a absolvovať turné po Južnej Amerike, Blízkom východe, Európe, Sovietskom zväze i Japonsku, je vnímaná v histórii telesa i v jeho kariére ako zásadná.

Podobne ako Gustava Mahlera, ktorého symfónie v 60. rokoch 20. storočia definitívne presadil ako komplet na koncertných pódioch i na nahrávkach, aj Bernsteina do značnej miery limitovala v kompozičných aktivitách jeho dirigentská kariéra. Prvé skladateľské úspechy slávil už v roku 1944 ako autor *Symfónie č. 1 „Jeremiáš“*, muzikálu *On the Town* a baletu s tematikou vojnového New Yorku **Fancy Free**, z ktorého dnes zaznejú tri tanečné variácie.

Tak ako Korngold, aj taliansky skladateľ **Nino Rota** bol zázračným dieťaťom, komponovať začal už ako 8-ročný. Študoval na konzervatóriách v Miláne, v Ríme a na odporúčanie slávneho dirigenta Artura Toscaniniho aj na Curtis Institute vo Philadelphii, kde medzi jeho pedagógov patrila slávny dirigent, budapeštiansky rodák Fritz Reiner (1888 – 1963). V Amerike sa Rota spriatelil so skladateľom Aaronom Coplandom a objavoval svet populárnej i filmovej hudby, zoznámil sa tiež s tvorbou Georgea Gershwinu. Všetky tieto vplyvy spojil so svojím záujmom o talianske populárne piesne a operetu. Po 2. svetovej vojne sa Nino Rota presadil ako skladateľ filmovej hudby a svojimi partitúrami pozdvihol status tohto žánru. Od začiatku 40. rokov 20. storočia spolupracoval s režisérmi ako Renato Castellani, Mario Soldati, Eduardo De Filippo, Luchino Visconti, Franco Zeffirelli či Francis Ford Coppola, pričom medzi najúspešnejšie patrila jeho spolupráca s Federicom Fellinim (1920 – 1993), ktorá trvala od roku 1952 až do skladateľovej smrti. Jej výsledkom je hudba k šiestnástim filmom (o. i. *La dolce vita*, *Amarcord*, *Casanova di Federico Fellini*), viaceré z nich získali kultový status. Medzi ne patrí aj oskarová dráma **La strada** z roku 1954, v ktorej v hlavných úlohách

účinkovali Anthony Quinn a Giulietta Masina, režisérova manželka. Quinn stvárnil vo filme postavu grobianskeho cirkusového siláka Zampana. Zampanò žije kočovným životom s Gelsominou, prostoduchým a poslušným dievčaťom z chudobného prostredia, ktoré kúpil od jej matky. Ďalšou postavou vo filme je bláznivý povrazolezec Matto, ktorého Gelsomina inšpiruje k úvahám o pokore, spokojnosti a prostote, pripomínajúcim myšlienky svätého Františka z Assisi. Násilnícky Zampanò, ktorý jedného dňa v záchvate zúrivosti Matta zabije, napokon Gelsominu potajomky opúšťa. Keď sa však neskôr dozvie o jej smrti, dospieva ku katarznému pocitu smútku. Thomas van Order v knihe *Listening to Fellini: Music and Meaning in Black and White* (2009) píše, že výnimočnosť Rotovej hudby vznikajúcej na obraz spočíva v spôsobe, akým zvýznamňuje a sceluje Felliniho príbeh – metaforu i vizuálnu stránku diela. K tomuto efektu prispieva využívanie rozličných žánrov, štýlov a technika leitmotívov známa z klasickej hudby. Výnimočná symbióza obrazu a hudby v diele nepochybne prispela k tomu, že Felliniho film býva zaraďovaný k najvýznamnejším dielam svetovej kinematografie uplynulého storočia. Rotov prínos k svojej režisérskej poetike chápal aj Fellini, ktorý skladateľa nazval svojím najdôležitejším spolupracovníkom. V roku 1966 vytvoril Nino Rota z hudby k filmu *La strada* balet pre milánsku La Scalu, z ktorého pochádza aj koncertná suita.

Mária Boháčová, Andrej Šuba

WDR Funkhausorchester Köln

WDR Funkhausorchester Köln ponúka hudbu s jedinečnou radosťou z hry a na najvyššej úrovni vo všetkých rozmanitých podobách. Všestrannosť jeho programov vytvára inšpirujúce chvíle – filmová hudba, muzikál, hudba z počítačových hier, koncerty pre deti, symfonický jazz, komédia, šansón, tango, opereta, opera, ale aj obľúbené klasické diela tvoria jeho širokú repertoárovú ponuku. Zároveň sa orchester snaží prinášať nové pohľady na svet orchestrálnej hudby. Jeho koncerty rozprávajú príbehy, sú kreatívnymi a živými koncepciami – ani jeden večer nie je rovnaký. So zánietením a srdcom zapáleným pre vec oslovuje WDR Funkhausorchester Köln všetky vekové skupiny a zabezpečuje nadšenie v koncertných sálach i u svojej digitálnej fanúšikovskej obce.

WDR Funkhausorchester Köln pravidelne spolupracuje s medzinárodnými umelcami ako Till Brönner, Jonas Kaufmann, Max Mutzke, Ute Lemper, Bastian Pastewka, Eckart von Hirschhausen, Carolin Kebekus či Bodo Wartke. Súbor tak vytvára spojenia s úplne rozdielnymi žánrami ako film, literatúra, výtvarné umenie, kabaret alebo svet počítačových hier. Od sezóny 2024/2025 je orchester pod vedením Davida Brophyho, ktorý ďalej rozvíja orchester v jeho kvalite a všestrannosti.

Okrem pravidelných vystúpení v Kolíne nad Rýnom a v Severnom Porýní-Vestfálsku sa WDR Funkhausorchester Köln prezentuje aj mimo regiónu v renomovaných koncertných sálach ako Elbphilharmonie Hamburg, Alte Oper Frankfurt, Concertgebouw v Amsterdame, na festivaloch ako Rheingau Musik Festival a na turné. Svojimi koncertnými prenosmi v rozhlase, televízii a streamoch, kreatívnymi hudobnými

videami a produkciami rozhlasových hier a soundtrackov oslovuje WDR Funkhausorchester cez rozmanité kanály široké a pestré publikum.

David Brophy

Dirigent **David Brophy** študoval na Dublin Institute of Technology College of Music, na Trinity College Dublin a tiež v Anglicku a v Holandsku.

Dlhoročná spolupráca ho spája s orchestrami a zbormi írskej verejnoprávnej rozhlasovej stanice RTÉ. Vo svojom rodnom meste Dublin vystúpil okrem iného s RTÉ National Symphony Orchestra pred 80 000 ľuďmi pri otvorení Special Olympics World Games. Ako šéfdirigent RTÉ Concert Orchestra mal na starosti vedenie hudobnej zložky pri štátnej návšteve kráľovnej Alžbety II. v roku 2011. Pre RTÉ vytvoril a moderoval rôzne televízne šou, ktoré nadchli publikum, ako napríklad *Inspirational* alebo *Choir of Ages*. Podieľal na mnohých ďalších filmových a televíznych produkciách, okrem iného na *The Abduction Club*, *Florence Foster Jenkins* alebo *Ballymun Lullaby*.

David Brophy spolupracoval so svetoznámymi hudobníkmi, medzi ktorými boli U2, Lang Lang, Nicola Benedetti, Sinéad O'Connor, Danielle de Niese a Sir James Galway. Dirigoval množstvo premiér diel írskych skladateľov ako Frank Corcoran, Raymond Deane, Ian Wilson, Shaun Davey a Neil Martin. Ďalším ťažiskom jeho práce je spolupráca s americkými orchestrami ako Atlanta Symphony Orchestra, Nashville Symphony Orchestra, Pittsburgh Symphony Orchestra a National Symphony Orchestra Washington D.C. Šéfdirigentom WDR Funkhausorchester Köln je od minuloročnej sezóny 2024/2025.

Jeho práca so špecializovanými súbormi pre novú hudbu, medzi nimi *Vox 21* a *Crash Ensemble*, viedla k mnohým premiéram vrátane írskej premiéry diela Steva Reicha *Music for Eighteen Musicians* a *A Streetcar Named Desire* Andreho Previna. So širokým muznaním sa stretli aj Brophyho spolupráce s opernými domami Lyric Opera Productions, Opera Theatre Company, Opera Ireland, Glashule Opera a Northern Ireland Opera, najmä v nedávnej spolupráci s Irish Chamber Orchestra pri inscenácii Händelovho *Radamista*. Na konte má aj spolupráce s medzinárodnými hercami, vrátane Brendana Gleesona, Fiony Shaw, Stephen Raea a Adriana Dunbara.

Juraj Čižmarovič

© Alexander Trizuljak

Juraj Čižmarovič je jednou z najvýraznejších a najúspešnejších osobností slovenského interpretačného umenia vo svete. Dlhoročná kariéra zrelého umelca mala po úspešnom sólistickom štarte v domácom prostredí kontinuálny vývoj a to nielen vo svojom odbore, ale aj ako všestranne zanieteného a angažovaného hudobníka. Sólisticky vystupoval takmer vo všetkých európskych krajinách, USA, Japonsku, Kórei a Číne. Jeho umelecká dráha je spojená s nespočetným množstvom významných dirigentov (D. Barenboim, J. Levine, P. Boulez, G. Sinopoli či Ch. Thielemann).

V roku 1990 sa presťahoval do Nemecka, kde získal post koncertného majstra v Gürzenich Orchester Köln. Len o pár rokov neskôr sa stal jedným z koncertných majstrov svetoznámeho festivalového orchestra v Bayreuthe, v ktorom pôsobí dodnes. Od roku 2004 zastáva funkciu 1. koncertného majstra v prestížnom WDR Funkhausorchester Köln. Jeho pohotový záskok za vtedajšieho šéfdirigenta Michaila Jurowského

na Festspiele Mecklenburg-Vorpommern mu otvoril cestu aj k trvalej dirigentskej spolupráci s týmto orchestrom. Juraj Čižmarovič je vyhľadávaným koncertným majstrom, okrem Nemecka je stálym hosťom v Španielsku a Južnej Kórei. Na osobné pozvanie Semjona Byčkova sa v roku 2023 podieľal na produkcii Wagnerovej opery *Tristan a Izolda* v Teatro Real v Madride.

V posledných rokoch zintenzívnil nahrávacie aktivity. Nahral CD *Vivaldi: Štyri ročné obdobia* s vlastným súborom Cimorosa Chamber Orchestra (Diskant) a Mozartove klavírne koncerty so svojim synom Jakubom, kde sa predstavil ako dirigent ŠKO Žilina. So Symfonickým orchestrom Slovenského rozhlasu nahral husľové koncerty Prokofieva, Šostakoviča a Berga. K raritným nahrávkam nesporne patria aj zriedkavo uvádzané husľové koncerty Siegfrieda Wagnera a Hansa Pfitznera (Coviello Classics).

Nasledujúci program

ŠTVRTOK 2. 10.

19.30 Koncertná sieň SF
Le Nuove Musiche

Jörn Hinnerk Andresen, dirigent
Jakub Mitřík,
umelecký vedúci, teorba, baroková lutna

Johann Schimrack, **Thomas Gosler**,
Claudio Monteverdi, **Dario Castello**

Hrdý partner Slovenskej filharmónie

Partneri a mediálni partneri

PREDAJ VSTUPENIEK

v pokladnici Slovenskej filharmónie/budova Reduty

pondelok – piatok 12.00 – 18.00
a hodinu pred každým koncertom

telefón: +421 2 20 475 293 | **e-mail:** vstupenky.bhs@filharmonia.sk
predaj vstupeniek on-line: www.filharmonia.sk

Zmena programu a účinkujúcich vyhradená

Autorka výtvarného diela na obálke: akad. maliarka Ivica Krošlákova

Vydala: Slovenská filharmónia

Zostavil: Kristína Gotthardtová, Juraj Bubnáš a Manažment BHS
Slovenská filharmónia je štátna príspevková organizácia MK SR.

